

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 20. marts 2026

Rettens nr. 1-174/2026

Politiets nr. 3700-73112-00002-25

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den Dato 1984

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 3. februar 2026. Tilkendegivelse om udvisning er modtaget den 25. februar 2026.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 237, jf. § 21, stk. 1, og § 119 b, stk. 1, forsøg på mand-drab mod en person, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten,

ved den 28. maj 2025 kl. ca. 11.40 ud for Adresse i Grindsted, i den hensigt at dræbe, at have overfaldet tjenestegørende kriminalassistent Forurettede 1, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, med to knive i hænderne, idet tiltalte flere gange stak Forurettede 1 på arme og torso med knivene, hvilket drabsforsøg imidlertid mislykkedes, idet den ene knivs blad knækkede, og idet politiet afgav varsels-skud, som medførte, at tiltalte trak sig kortvarigt væk fra Forurettede 1, hvorefter tiltalte på ny flere gange gik frem mod Forurettede 1 med en kniv i hånden i den hensigt fortsat at stikke ham, hvilket ligeledes mislykkedes, hvorved Forurettede 1 pådrog sig livstruende skader på arme og torso, hvorefter han må antages at have været i livsfare, da det ikke kan udelukkes, at skaden på den ene arm ville have medført forblødning, såfremt Forurettede 1 ikke havde modtaget akut kompetent lægelig behandling.

2.

straffelovens § 245, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter,

ved kort forud for det i sagens forhold 1 beskrevne på samme sted, at have tildelt låsesmed Forurettede 2 et snit i fingeren med en kniv, idet Forurettede 2 i et forsøg på at skaffe sig, polititjenestemændene Forurettede 1 og Vidne 1 samt foged Vidne 2 adgang til adressen, førte hånden ind ad brevsprækken i hoveddøren for at oplåse døren, hvorefter til-talte med en kniv snittede Forurettede 2 i fingeren, hvorved han pådrog sig en be-handlingskrævende flænge i fingeren.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte dømmes til anbringelse på psykiatrisk afdeling, jf. straffelovens § 16, jf. § 68, 2. pkt.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at der ikke fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af den dagældende udlændingelovs § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Anklagemyndigheden har desuden påstået konfiskation af et knivblad, et knivskæfte og en kniv hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forsøg på manddrab i forhold 1. Hun har erkendt det faktiske hændelsesforløb som beskrevet i forhold 2. Hun har påstået, at forholdene i tilfælde af domfældelse, henføres under straffelovens § 245, stk. 1 og § 119 b, stk. 1. Hun har påstået frifindelse overfor påstanden om anbringelse, således at retten i stedet følger anbefalingen i mentalerklæringens konklusion om en behandlingsdom. Hun har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden. Hun har påstået frifindelse overfor påstanden om udvisning.

Forurettede 1 har påstået, at tiltalte skal betale 14.786 kr. i erstatning for svie og smerte samt indtægtstab og 35.000 i tortgodtgørelse. Erstatningspåstanden er opgjort således:

"...

Svie og smerte

Min klient har været sygemeldt fra sit arbejde efter episoden og indtil den 26. juni 2025. Der nedlægges derfor påstand om, at min klient tillægges godtgørelse for svie og smerte for perioden 28. maj 2025 – 26. juni 2025 – i alt 30 dage á kr. 240,00 pr. dag. Der henvises til e-mail fra min klients arbejdsgiver fra den 23. februar 2026.

Svie og smerte i alt kr. 7.200,00.

Tabt arbejdsfortjeneste

Min klient har fået løn under sin sygeperiode, men har i månederne efter episoden ikke kunnet varetage sit hidtidige arbejde i beredskabet, hvorfor han ikke har oppebåret weekend- og helligdagsbetaling samt natpenge. Der henvises til skema fra min klients arbejdsgiver.

Der nedlægges derfor krav om, at min klient erstattes denne mistede indtægt.

Min klient har ikke kunnet oppebære weekend- og helligdagsbetaling i en periode på 6 måneder efter episoden. Det manglende tillæg er opgjort som gennemsnittet af tillægget de foregående 6 måneder. De foregående 6 måneder har tillægget gennemsnitligt været kr. 1.128,00 pr. måned, hvorfor der nedlægges påstand om erstatning af manglende tillæg opgjort som 6 måneder x kr. 1.128,00.

Manglende weekend- og helligdagstillæg i alt kr. 6.768,00.

Min klient har desuden ikke kunnet oppebære natpenge i en periode på 2 måneder efter episoden. Det manglende tillæg er opgjort som gennemsnittet af tillægget de foregående 6 måneder. De foregående 6 måneder har tillægget gennemsnitligt været kr. 409,00 pr. måned, hvorfor der nedlægges påstand om erstatning af manglende tillæg opgjort som 2 måneder x kr. 409,00.

Manglende natpenge i alt kr. 818,00.

Jeg henviser vedr. opgørelsen til bilag 2, som er skema fra min klients arbejdsgiver over min klients løn. Jeg gør opmærksom på, at tillæggene er bagudbetalt og udbetales i måneden efter, at tillægget er optjent.

Dvs. at juli måned 2025, som er den første måned, hvor der ikke udbetales weekend- og helligdagstillæg eller natpenge, vedrører juni måned.

Godtgørelse for tort

På vegne min klient nedlægges tillige påstand om, at han tilkendes godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, subsidiært stk. 4.

Jeg henviser til f.eks. afgørelserne refereret i TfK2024.259 og TfK2019.701, der begge vedrører drabsforsøg under anvendelse af kniv, og hvor der tilkendtes godtgørelse på kr. 30.000,00 til de forurettede.

Min klient var udsat for et voldsomt angreb med kniv, hvorunder han blev stukket 4-5 gange og kan have været i livsfare som følge af risiko for forblødning.

Jeg mener, at det er en skærpende omstændighed i forhold til tortgodtgørelsen, at min klient blev udsat for drabsforsøg, mens han udførte sit hverv som polititjenestemand.

Derfor nedlægges påstand om tortgodtgørelse på kr. 35.000,00.

Forrentning

Der nedlægges endvidere påstand om, at ovenstående krav forrentes med sædvanlig procesrente 1 måned fra kravets fremsættelse.

Forbehold

Der tages forbehold for at fremsætte yderligere krav af enhver art, som måtte opstå på et senere tidspunkt.

..."

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse, for så vidt angår svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste. For så vidt angår tortgodtgørelsen, har tiltalte bestridt erstatningspligten og opgørelsen. Hvis retten finder, at der er grundlag for at tilkende Forurettede 1 godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3 eller stk. 4, skal beløbet højst fastsættes til 30.000 kr.

Forurettede 2 har påstået, at tiltalte skal betale 9.120 kr. i erstatning for svie og smerte. Erstatningspåstanden er opgjort således:

"...

Svie og smerte

Min klient er som følge af episoden blevet syet i hånden, hvorfor han ikke kunnet varetage sit erhverv som låsesmed førend stingene var fjernet samt en efterfølgende røgenundersøgelse den 4. juli 2025 var gennemført.

Der nedlægges derfor påstand om, at min klient tillægges godtgørelse for svie og smerte for perioden 28. maj 2025 – 4. juli 2025 – i alt 38 dage á kr. 240,00 pr. dag. Der henvises til journaludskrift 1-4 fra ”min Sundhed.dk”.

Svie og smerte i alt kr. 9.120,00.

Forrentning

Der nedlægges endvidere påstand om, at ovenstående krav forrentes med sædvanlig procesrente 1 måned fra kravets fremsættelse.

Forbehold

Der tages forbehold for at fremsætte yderligere krav af enhver art, som måtte opstå på et senere tidspunkt.

..."

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten og opgørelsen af kravet.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne

kriminalassistent Forurettede 1, politiassistent Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3 og Forurettede 2.

Forklaringerne er gengivet i retsbogen af 18. marts 2026, hvoraf fremgår:

"...

Advokat Mads Kjær Jensen ved advokat Hanne Kjær Hyltoft var mødt med Forurettede 1 og Forurettede 2, som beskikket bistandsadvokat for dem, og var til stede uder retsmødet, mens de afgav forklaringer. I forbindelse hermed nedlagde bistandsadvokaten erstatningspåstande på de forurettedes vegne, jf. nærmere nedenfor.

Tiltalte forklarede, at hun den 28. maj 2025 om formiddagen var bosiddende på Adresse i Grindsted. Hun husker ikke, hvor længe hun havde boet der. Hun havde måske boet der 1 år. Hun boede alene. Hun havde en dværghamster og en fugl i lejligheden. Den pågældende dag kom der nogen og bankede på døren. Der havde været mange, der bankede på hendes dør. Hun husker ikke ret meget fra den dag. Hun havde haft problemer med sin netbank, så hun ikke kunne betale husleje. Hun havde hævet penge til huslejen, som hun ville betale, når de kom. Hun havde prøvet at snakke med dem på Jydepotten om det. Hun husker ikke, at hun havde fået besked om, at hun skulle sættes ud af lejligheden. Hun vidste ikke, at de ville sætte hende ud den dag. Hun havde været præget af stemmer i en lang periode. Hun lider af paranoid skizofreni. Hun havde det værre, end hun nogen sinde havde haft det før. Hun var psykotisk. Hun var fraværende. Hende stemmer sagde, at de ville komme og voldtage hende og stjæle hendes ting. Hun havde mange stemmer, som alle sagde negative ting. Det havde hun haft siden sin fødselsdag i juli 2024. Hun havde prøvet at få hjælp hos lægen. Efter hun nu har været på psykiatrisk afdeling under sagen, er hun medicineret korrekt og har fået ro, så hun har det bedre nu. Dengang sov hun ikke og fik ingen medicin. Når der var nogen, der bankede på, hørte hun stemmer, der sagde, at de ville sende spioner ind til hende. Hun kan ikke huske den konkrete situation. Hun kan huske, at hun tog nogle knive i hånden, da politimanden kom. Hun havde en kniv i hver hånd. Hun havde haft knivene i køkkenet. Det var hende, der åbnede døren. Hun husker, at hun stak betjenten. Hun kan ikke svare på, hvorfor hun stak ham. Hun kan ikke huske, om stemmerne sagde, hun skulle stikke ham. Hun stak ham to gange i maven og en gang i brystkassen. Hun fik derefter black out. Resten af dagen er sløret. Hun husker, hun stod og kiggede ud ad vinduet på solen, og at to betjente tog fat i hende og anholdt hende. Hun husker, at der blev afgivet skud. Hun blev chokeret over lyden af skuddet men husker ikke, hvordan hun reagerede. Hun tror, hun bad en bøn. Hun blev sat ind i en ambulance og fik der traumatiske tanker om, at hendes dværghamster blev kastet i jorden. Hun fik et ar i hovedet. Hun husker ikke, hvordan det opstod.

Hun husker kort, at hun var i grundlovsforhør. Hun husker ikke, at hun besvarede spørgsmål.

Hun husker ikke i dag, at der også var en låsesmed, som prøvede at åbne døren.

Anklageren dokumenterede dele af tiltaltes forklaring som gengivet i retsbogen fra grundlovsforhøret den 29. maj 2025.

Tiltalte forklarede, at hun ikke mener, hun har forklaret det, der er gengivet i retsbogen.

Hun har ikke haft lugten af sved og lugten af kød samt stearinlys i munden i et stykke tid, faktisk ikke siden hændelsen den 29. maj sidste år.

Hun ville ikke slå politimanden ihjel. Hun ville forsvare sig selv. Hun tænkte ikke over, hvor hun stak betjenten. Hun fortryder inderligt, at hun stak. Det ligger ikke til hende. Hun har ikke gjort så mange tanker om det. Hun tænkte, det havde været hektisk et stykke tid. Hun husker, at kniven knækkede. Hun ved, der var andre personer i opgangen. Hun lagde ikke mærke til låsesmeden. Hun ved, der var to betjente. Hun husker minimale ting fra episoden og forklarer det nu, så godt hun kan.

Forevist fotografier fra lejligheden og reposen foran indgangsdøren forklarede tiltalte, at hendes lejlighed lå på anden sal, hvilket var øverst i ejendommen. Hun stod lidt væk fra døren, da politiet var udenfor. Brevsprækken var normal inden hændelsen. Hun gik, efter hun havde stukket betjenten, ind i soveværelset og kiggede ud ad vinduet. Hun lagde kniven i vindueskarmen. Hun blev anholdt ude i entreen. Betjentene trak hende derud. Hun var kun i gangen og i soveværelset. Hun ved ikke, hvor kuglen fra varselskuddet ramte.

Hun har været på psykiatrisk afdeling, siden hun blev anholdt, og det har været godt for hende. Hun har fået en ny læge. Hun har stadig stemmehøring. Hun fortæller lægen, hvad stemmerne siger. Det ligner ikke hende at handle voldeligt. Hun ved ikke, hvordan det var gået, hvis hun ikke var blevet indlagt på psykiatrisk afdeling.

Hun er svensk statsborger. Hun kom til Danmark i 1998 med sin far og lillesøster. Hun var 6-7 år. Ud over sin far og lillesøster, har hun to halvbrødre. Hele hendes familie bor i Danmark. Hendes mor er død. Hun var psykisk syg. Hendes andre søskende og far er ikke psykisk syge. Hendes far er dansk og har en del familie i Danmark. Hendes mor var svensk, og der er familie til hende i Sverige.

Hun mindes, at der kom en hånd ind ad brevsprækken. Hun gik ud fra, at det var politiet. Hun følte, det var en krænkelse af hende, da det var

hendes lejlighed. Hun tog vist en kniv og stak i hånden. Hånden blev trukket tilbage. Hun havde en kniv i hver hånd. Hun stak kun med den ene kniv.

Da hun kom ned til ambulancen, fik hun behandling for såret på kinden. Hun kom ikke på sygehuset. Der var nogen, der kiggede på hendes skade i ambulancen. Hun mener ikke, hun havde andre skader.

Hun var bange for, at der skulle ske hende noget, og hun handlede for at forsvare sig selv. Hun så senere, at der var tale om politifolk. Inden hun handlede, troede hun, at der var nogen, der havde ansat betjentene, og at de ville kidnappe hende og voldtage hende.

Kriminalassistent Forurettede 1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Bistandsadvokaten Mads Kjær Jensen ved advokat Hanne Kjær Hyltoft var mødt med vidnet.

Vidnet forklarede, at han normalt er landbetjent i By 1, hvor han kører patrulje alene. Den 28. maj 2025 kørte han patrulje med sin kollega Vidne 1, som normalt er landbetjent i By 2. De var underlagt vagtcentralen og blev sendt ud til de opgaver, der var. Han kører hver anden eller tredje weekend patrulje. Mange af de opgaver, han har som landbetjent, er de samme, som dem man får, når man kører patrulje. Han og Vidne 1 har kendt hinanden i 25 år og har arbejdet sammen lige så længe.

Den 28. maj 2025 blev de sendt til Adresse i Grindsted til en udsættelsesforretning, idet tiltalte skulle sættes ud af sin lejlighed. De fik en melding fra vagtcentralen om, at de skulle møde fogeden kl. 11 uden for adressen. De spurgte ind til, hvad deres opgave var, og de fik at vide, at de skulle dokumentere det og tage billeder og beskytte fogeden. De skulle mødes med fogeden og udlejerens repræsentant kl. 11. Da de kom frem kl. 11, fik de at vide, at fogeden var forsinket. Han er ret sikker på, at fogeden havde tilkaldt en låsesmed, fordi de tidligere havde været på adressen og havde haft problemer med at komme ind. De fik navnet på den person, der skulle sættes ud med det samme. De kørte hen på nærpolitistationen i Grindsted og spurgte, om der var et kendskab til tiltalte. Det var der ikke. Da de kom frem til adressen igen, vist kl. 11.30, fortalte fogeden, at de var bange for at gå ind til tiltalte. Det kan godt passe, at de fik at vide, at kvinden var psykotisk.

Han og hans kollega Vidne 1, samt fogeden og repræsentanten for udlejeren gik alle op til reposen foran tiltaltes lejlighed. De bankede roligt på og sagde, det var politiet. Som politimand er han altid forberedt på det værste. Det ligger i baghovedet ud fra den træning, de har og deres erfaring som politimænd. Det var tilfældigt, at han kom til

at stå forrest. Vidne 1 stod bagved. Vidne 1 forsøgte at få fat i personer fra Jydepotten (cafe for socialt udsatte) for at høre, om tiltalte var der. Imens blev han selv ved med at forsøge at få tiltalte til at åbne døren. Han bankede hårdere på døren og meddelte, at hun skulle åbne døren, idet der ellers ville blive tilkaldt en låsesmed. Efter 5 minutter blev der ringet efter en låsesmed, som kom til stede. Inden låsesmeden gik i gang, prøvede de igen at få tiltalte til at åbne. Der var ingen reaktion fra lejligheden, og låsesmeden forsøgte at åbne døren. Han stod lige bag ved låsesmeden, og de andre stod længere bag ved ham. Hans opgave var nu at beskytte låsesmeden.

Forevist foto fra reposen foran lejligheden og indgangsdøren bekræftede vidnet, at det var sådan, forholdene var. Der var kun plads til låsesmeden og ham lige foran døren. Han mener, at hans kollega stod bag ved ham og talte med fogeden, og at udlejerrepræsentanten var længere bagved.

Låsesmeden arbejdede lang tid med Rukolåsen. Der gik måske 5 minutter, hvorefter låsesmeden ændrede strategi, idet han ville prøve at vride låsen op indefra. Låsesmeden fjernede den udvendige del af brevsprækken. Han hjalp med at fjerne den inderste del af brevsprækken med klappen med et værktøj, han havde.

Låsesmeden stak derefter hånden ind ad brevsprækken. Måske hjalp han låsesmeden med at holde lemmen på brevsprækken. Da den blev fjernet, kunne han se nogle fødder inde i entreen. Han råbte: ”Jeg kan se, du er der, kan du så åbne den dør” .

Han ved, at låsesmeden kom til skade, men han ved ikke, hvordan det skete. Som han husker det, udbrød låsesmeden et eller andet. Han fik låsesmeden væk fra døren. Døren blev straks efter revet op med voldsom hastighed, og en vanvittig person for ud i hovedet på ham. Han bemærkede, at det var en kvinde. Han så hende ½ sekund og kunne se, at hun havde noget blankt i den ene hånd. Han blev overrumplet af hende, for han havde set gennem brevsprækken, at hun stod i den fjerneste del i entreen. Døren åbnede indad, og tiltalte sprag ud. Han så som sagt noget blankt i den ene hånd. Hun røg i flæsket på ham. Han stod på hug og var ved at rejse sig men nåede ikke helt op, før hun røg på ham. Han kunne mærke, at han blev ramt flere gange. Han vidste straks, at det var livsfarligt. Han kunne ikke mærke smerte, men han vidste, det var alvorligt. Han vidste, at der var sket noget med venstre arm. Adrenalinene pumpede derudaf. Han overvejede, om han skulle flygte for at undgå flere stik. Han var bange for, at han ville miste balancen og falde bagover, så hun kunne ramme ham med kniven i halsen. Tiltalte huggede løs med kniven. Han fornemmede, at han blev ramt flere gange. I stedet for at flygte besluttede han sig for at angribe hende og tage halsgreb på hende for at få hende til at slippe kniven. Tiltalte forsvandt ud af hans arme, og han kunne ikke holde fast i hende.

Hun forsvandt pludselig ind i lejligheden. Han gik efter tiltalte og trak sin pistol med højre hånd. Han kunne ikke bruge venstre hånd til at understøtte højre hånd, som han normalt ville gøre. Tiltalte gik ind i soveværelset, og han pegede på tiltalte med pistolen og råbte, at hun skulle lægge kniven fra sig.

Hans kollega Vidne 1 havde også trukket sin pistol, og han pegede på tiltalte fra en anden vinkel til højre for ham. Han sagde til Vidne 1, at han var ramt, og at de skulle have fat i en ambulance. Han hørte ikke, at Vidne 1 afgav varselsskud. Han fik det at vide 10 timer senere. Han undrede sig i situationen over, at tiltalte trak sig, men bagefter har han tænkt, at det nok var, fordi Vidne 1 afgav varselsskud. Han gik ind i soveværelset, da tiltalte forsvandt fra hans synsfelt, fordi hun gik til venstre inde i soveværelset. Han frygtede, at hun ville begå selvmord. Han gik efter hende med pistolen i hånden. Hun gik derefter i retning mod ham. Hun havde en kniv i den ene hånd. Han sagde, at hun ville blive skudt, hvis hun kom nærmere. Hun gik over til vinduet, og han trak sig ud i entreen. Han gik ud på reposen og bemærkede da den knækkede knivklinge, som lå foran indgangsdøren. Han og Vidne 1 råbte flere gange under forløbet til tiltalte, at hun skulle lægge kniven fra sig. Hun gik frem mod ham flere gange med kniven i hånden og han råbte: ”Stop eller du bliver skudt”. Tiltalte holdt flere gange kniven op i strakt arm med klingens vendt mod ham. Han var bange for, at hun ville stikke ham igen. De gange, hvor hun gik frem mod ham, løftede han pistolen og pegede den mod hende. Der kom en anden betjent til stede, og de aftalte, at Vidne 1 skulle overtage hans plads, og den tilkomne betjent, Person, overtog Vidne 1's plads. Han gik derefter udenfor.

Låsesmeden, repræsentanten for fogedretten og udlejerens repræsentant var udenfor. Låsesmeden sagde, at han var blevet stukket i fingeren. Han vidste, at der var tilkaldt ambulance, men den var endnu ikke kommet frem, og det undrede ham, men det viste sig, at det var fordi, der var afgivet skud, hvorfor ambulancen ikke måtte køre helt hen til stedet, før de fik en klarmelding. Kort tid efter bakkede ambulancen hen til ham. Han lagde sit pistolbælte ind i patruljevognens bagagerum og satte sig ind i ambulancen. Han tog sin jakke af, og blodet væltede ud. Han kunne høre på ambulancefolkene, at det var et slemt sår. Blodet kom fra flere stiksår. Han var klar over, at hans venstre arm ikke var god, men der var som sagt flere sår. Han var ved bevidsthed hele tiden men lidt omtåget. Der ankom en lægehelikopter, og han blev tilset af lægen med det samme, hvorefter det blev besluttet, at han skulle flyves til Odense. Der ankom forstærkning, og der var én ved ham hele tiden. Han havde under episoden undret sig over, at Vidne 1 ikke skød tiltalte, da han mente, han var i livsfare. Han tænkte derfor flere gange: ”Så skyd hende dog, hun er ved at slå mig ihjel” .

Efter sin operation ringede han til Vidne 1, som fortalte, at tiltalte havde trukket sig, da han afgav varselsskud. Vidne 1 sagde, han ikke ville skyde

mod tiltalte, da han var bange for at ramme ham.

Foreholdt afhøringsrapporten side 233, 3. sidste og næstsidste afsnit, bekræftede vidnet, at han har haft lejlighed til at gennemlæse og underskrive rapporten. Foreholdt, at han angiveligt har forklaret, at tiltalte på et tidspunkt stod med ryggen til med kniven i den ene hånd og sang et vers, forklarede vidnet, at det godt kan være, at hun noget af tiden stod med ryggen til. Det meste af tiden stod tiltalte med fronten vendt over mod ham. Det er rigtigt, at han var klar til at skyde tiltalte i benet, hvis hun ville springe ud ad vinduet. Det er nok rigtigt, at Vidne 1 ikke kunne se tiltalte, da hun gik til højre ind i soveværelset. Det er korrekt, at han også var klar til at skyde hende, da hun var vild og holdt hånden hævet med kniven rettet mod ham. Tiltalte var fuldstændig vanvittig. Han talte ikke med hende undervejs.

...

Politiassistent Vidne 1 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede, at han den 28. maj 2025 kørte patrulje med sin kollega Forurettede 1. De blev sendt til en udsættelsesforretning på Adresse i Grindsted. De gik ud fra, at det var uddramatisk. Forretningen blev forsinket. De var 4, som gik op til tiltaltes lejlighed. Ud over ham og hans kollega Forurettede 1 var det fogeden og udlejerens repræsentant. Han husker ikke, om det blev sagt, at kvinden var psykisk syg. Det er ikke usædvanligt, at de personer politiet er i kontakt med har en eller anden berøring med det psykiatriske system. De kom op til reposen foran lejligheden. Forurettede 1 og han stod forrest. De var iført uniform. De bankede på mange gang og sagde, at de var fra politiet, og at personen skulle åbne døren. Låsesmeden kom hurtigt til stede, da der ikke blev lukket op. I mellemtiden bankede de fortsat på døren og sagde, de var fra politiet, og at døren skulle åbnes. Ingen svarede. Låsesmeden forsøgte forgæves at få låsen op. Forurettede 1 stod ved siden af låsesmeden, og han stod bag ved Forurettede 1. Bag ved ham var fogeden og udlejerens repræsentant. Han prøvede at ringe til det lokale værested for at få fat i beboeren, da han syntes, hun skulle have mulighed for at hente nogle ting, men han fik ikke kontakt. Låsesmeden kunne ikke åbne døren og forsøgte derfor at åbne døren via brevsprækken, idet han stak sin hånd ind gennem brevsprækken. Låsesmeden råbte straks efter: "Av" og trak hånden til sig. Låsesmeden trak sig et skridt tilbage, og døren blev revet op. Der kom en kvinde ud fra lejligheden. Hun råbte og skreg. Han så en kniv. Da hun råbte og skreg, vurderede han, at hun var rablende gal. Han så, at kvinden gik mod Forurettede 1, og han gik mod hende. De tumlede rundt. Han så knivsbladet, men han så ikke hverken hug eller stik. Fogeden og udlejerens repræsentant samt låsesmeden trak sig ned ad trappen. Han trak sin tjenestepistol. Han ville afgive varselsskud. Han turde ikke straks at skyde af frygt for at ramme Forurettede 1 eller sig selv. Han ville have skudt tiltalte, hvis han havde kunnet komme til det, fordi

hun angreb Forurettede 1 med en kniv. Forurettede 1 og tiltalte trak sig ind i lejligheden, hvor de faldt om i entreen. Han valgte derefter at skyde et varselsskud. Der blev ikke afgivet mere end et varselsskud. Han opfattede, at de begge var i livsfare. Forurettede 1 og tiltalte lå med hovederne mod badeværelsesdøren. Han stod i entredøren og afgav et skud mod garderobeskabet. Tiltalte satte sig op og kiggede mærkeligt. Hun rejste sig derefter helt op og trak sig ind i soveværelset. Forurettede 1 kom også op at stå. Han selv stod fortsat på reposen. Han kunne derfra se tiltalte gennem sprækken i entredøren. Hun stod med kniven i hånden. Han kunne ikke se Forurettede 1. Han og Forurettede 1 talte sammen, og han fornemmede, hvor Forurettede 1 stod. Forurettede 1 sagde, han var blevet stukket. Han meldte straks ind til stationen om knivstikkeriet og varselsskuddet. Tiltalte sagde mange mærkelige ting. De råbte til hende, at hun skulle smide kniven. Det var ikke muligt at få kontakt med hende. Da Forurettede 1 havde sagt, at han var blevet stukket, blev de enige om, at de skulle bytte plads. Forurettede 1 havde også trukket sin pistol på det tidspunkt. Forurettede 1 stillede sig ud på hans plads, og han overtog Forurettede 1's plads. Han fortsatte kommunikationen med tiltalte. På et tidspunkt vendte hun sig om og kiggede ud ad vinduet. Han tænkte ikke på, om hun kunne finde på at skade sig selv. Han så, at tiltalte gik lidt frem og tilbage, da han kiggede på hende gennem sprækken. Han sagde til Forurettede 1, at hvis hun gik mod Forurettede 1, ville han skyde hende. Tiltalte bevægede sig frem og tilbage i soveværelset. Kvinden holdt kniven ned langs siden. Han kunne ikke se det så tydeligt. Han havde dog ind imellem visuel kontakt til kniven. Kvinden holdt stadig kniven i hånden, da han forlod lejligheden efter der var kommet forstærkning i form af flere kollegaer.

Han bemærkede et knækket knivsblad ude på reposen.

Der gik ikke så lang tid, før der kom flere politikollegaer til stede. Forurettede 1 blev afløst af den kollega, som kom først til stede. Han kunne ikke se Forurettede 1 på det tidspunkt. Han kunne ikke se, at han var blevet stukket. Det var Forurettede 1 selv, der oplyste det. Da den anden betjent kom frem, blev han selv afløst. Han havde brug for at gå ned og snakke med Forurettede 1 for at tjekke, hvor slemt det stod til. Da han gik, stod tiltalte stadig med kniven i soveværelset. Det var en voldsom hændelse. Det har påvirket ham lidt efterfølgende.

Vidne 2 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede, at hun den 28. maj 2025 deltog som foged i en udsættelsesforretning på Adresse i Grindsted. Hun skulle give adgang for udlejer af lejligheden. De havde i fogedretten tjekket, at det formelle grundlag for at udsætte lejeren var i orden. De havde en patrulje med, hvilket er sædvanligt. Politiet deltager i alle udsættelsesforretninger. Ud over de to betjente var udlejerens repræsentant til stede. Hun ved som regel ikke så meget om den lejer,

der skal udsættes Hun havde dagen før ringet til udlejereren og spurgt til, om lejereren var flyttet. Hun fik at vide, at lejereren dagen før havde meddelt udlejereren, at de kunne ringe til kommunen. Da hun hørte det, ringede hun selv til kommunen, og hun fik at vide, at den pågældende borger var psykisk syg. Hun fortalte dette til betjentene, inden de gik ind i opgangen. Hun havde spurgt kommunen, om de kunne hjælpe lejereren, hvilket de afviste. Hun fik at vide, at lejereren var meget syg, og at det derfor var en sårbar borger. Jydepotten havde ringet til kommunen, og kommunen havde forsøgt at hjælpe, men lejereren havde afvist yderligere hjælp. Når fogedretten har skaffet adgang, gennemgår politiet indboet for at se, om det har en værdi. Hvis det ikke har det, får udlejereren ansvaret for at skaffe sig af med indboet.

De gik alle 4 op til indgangsdøren til lejligheden. Hun havde sagt til betjentene, at hun ikke vidste, hvor syg lejereren var. Hun valgte at lade betjentene stå forrest. Udlejerens repræsentant sagde, at han havde fået at vide, at hun opholdt sig på værestedet Jydepotten. Låsesmeden var på det tidspunkt tilkaldt af udlejereren, og betjentene bankede på uden reaktion fra lejligheden. Hun husker, de sagde, det var fra politiet, og at fogeden var der, og at lejereren skulle åbne døren. Det blev sagt mange gange. Låsesmeden kom til stede, og hun gav ham tilladelse til at skaffe sig adgang til lejligheden. Låsesmeden kunne ikke få døren op. Han kæmpede med det. De fik en beklædning omkring brevsprækken af, og en af betjentene hjalp låsesmeden med at få den indvendige beklædning af også. Låsesmeden havde hånden ind gennem brevsprækken. Låsesmeden sagde: ”Av” og trak hånden til sig. Døren blev åbnet, og hun så lejereren, som var identisk med tiltalte komme ud af døren. Kvinden havde en kniv i hver hånd. Hænderne var løftet op, så knivspidserne pegede fremad.. Hun så den betjent, som stod forrest, blive stukket i skulderen. Tiltalte huggede kniven ind i hans skulder. Hun så kun det ene stik. Hun husker ikke, om betjenten kom ned at ligge. Det foregik på reposen. Hun blev bange, og pludselig blev der affyret et skud. Det var, mens hun vendte sig om og var på vej ned ad trappen. Hun hørte, der blev sagt ambulance, og hun valgte at ringe til alarmcentralen. Hun blev bedt om at meddele betjentene, at ambulancen var tilkaldt og på vej. Hun gik op på første sal i ejendommen og råbte dette op til betjentene, hvorefter hun gik udenfor. Både låsesmeden og udlejerens repræsentant stod udenfor. Hun så ikke låsesmedens skade på hånden. Hun mener, låsesmeden sagde, at han var blevet ramt. Han var henne ved ambulancen og få et plaster på. Hun så da, at den betjent, der var blevet ramt af kniven, var kommet ned. Han tog jakken af, og han blødte voldsomt. Han blev senere hentet af en helikopter. Den anden betjent spurgte, om de var ok. Hun blev senere hentet af to vagter fra retten og forlod derefter stedet. Hun var der nok 1½ time alt i alt. Det var en meget voldsom hændelse.

Vidne 3 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Vidnet forklarede, at han den 28. maj 2025 var udlejerens repræsentant i forbindelse med en udsættelsesforretning på Adresse i Grindsted, hvor tiltalte boede. Ejendommen blev administreret af Virksomhed I/S, hvor han er ansat. Hans opgave er at opkræve husleje og sørge for, at alt omkring lejemålene er i orden. De havde ophævet tiltaltes lejeaftale, da huslejen udeblev. De mødte op på adressen den 28. maj 2025 omkring kl. 11.40. De var to betjente og fogeden og låsesmeden samt ham til stede. De prøvede at få tiltalte til at åbne døren frivilligt. Det blev nævnt, at uanset hvad, ville de komme ind, og at hun derfor lige så godt selv kunne lukke døren op. Det kan godt være, at låsesmeden først kom til stede på det tidspunkt. Betjentene stod forrest, og låsesmeden stod bag ved. Låsesmeden kom til, da døren ikke blev åbnet. Han stod bag ved låsesmeden, og fogeden stod allerbagest. Låsesmeden kunne ikke få døren op, og han forsøgte at åbne den gennem brevsprækken. Låsesmeden fik et hak i fingeren og trak hånden til sig. Betjentene blev ved med at banke på døren og forsøge at få lejereren til at åbne. Pludselig kom kvinden ud ad døren med en kniv i hver hånd. Samtidig gik den forreste betjent ind i lejligheden. De gik ligesom ind i hinanden. Kvinden holdt knivene op mod betjenten. Den ene kniv knækkede undervejs. Han så ikke betjenten blive stukket. Han husker det ikke som om, at begge lå på jorden. Den anden betjent affyrede et varselsskud. Imens råbte kvinden højt. Hun råbte mærkelige ting, så som: "I spiser kød, Allah Akbar". Låsesmeden og fogeden gik ned ad trappen. Han blev selv på stedet. Han stod bag begge betjentene. Det var nogle almindelige køkkenknive, kvinden holdt op. Den ene knækkede som sagt. Den ene betjent gik til venstre inde i entreen. Han stod da selv på reposen bag ved den anden betjent, og døren var åben ind til lejligheden. Hans havde begrænset udsyn til det, der foregik inde i lejligheden. Han hørte den anden betjent sige, at han var blevet stukket, og at han blødte. Kvinden stod og sagde en masse uforståeligt. Den anden betjent sagde til kvinden, der var gået ind i et andet rum, at hun skulle smide kniven, og at hun skulle blive i rummet. Han sagde, at han ville skyde hende, hvis hun gik ud af rummet. Kvinden fremstod lidt vild i det. Hun havde stort hår og et blik, der var helt væk. Der havde altid været lidt specielt med tiltalte, og håndværkere havde sagt, at de ville være to, hvis de skulle ind i hendes lejlighed. Hun havde boet i lejligheden i ca. 1½ års tid. Da der kom back up i form af flere betjente, trak han sig væk fra opgangen. Han så efterfølgende, at den sårede betjent blev lagt ind i ambulancen og senere ført over i en helikopter, som fløj ham væk.

Han opfattede, at døren blev skubbet op, da tiltalte havde åbnet den. Der blev ikke sat en fod i døren.

Foreholdt afhøringsrapport af 28. maj 2025 vedrørende vidnets forklaring til politiet, side 270-271, 2. afsnit, forklarede vidnet, at det lyder meget rigtigt, at der blev sat en arm i døren, så den kunne skubbes

op.

Forurettede 2 mødte som vidne og blev gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret.

Bistandsadvokaten Mads Kjær Jensen ved advokat Hanne Kjær Hyltoft var mødt med vidnet.

Vidnet forklarede, at han deltog i en udsættelsesforretning på Adresse i Grindsted den 28. maj 2025 omkring middagstid. Han var blevet varslet dagen før. Da han kom til stede, gik de i samlet flok op til døren. Betjentene havde banket på og forsøgt at få tiltalte til at åbne uden held. Han forsøgte at få døren op. Det lykkedes ikke. Han forsøgte derefter gennem brevsprækken. Han fik ligesom fingrene i klemme og trak hånden til sig. Han troede, at lejeren havde klemmt hans finger med klappen på brevsprækken. Da han senere kiggede på sin finger, kunne han se, det var et knivstik. Han gik hen til trappen for at komme væk og hørte i det samme, at døren blev åbnet. Han så en kvinde kom ud på reposen med en kniv i hånden. Han husker, at kvinden holdt kniven op i den ene hånd. Betjenten fik ham skærmet af, og den anden betjent sagde, at de skulle forlade stede. Han kunne se betjenten tage armene op, hvorefter kvinden huggede med kniven mod betjenten. De lagde sig derefter ned. Den anden betjent råbte: "Læg kniven eller jeg skyder". Derefter hørte han et skud. Han og fogeden var da på vej ned ad trappen. Da skuddet blev afgivet, mener han, at kvinden og betjenten stadig stod op. Det var ham og fogeden, der løb ned ad trappen. De to betjente og Vidne 3 blev på stedet. Han mindes ikke, han hørte, at kvinden råbte udover et arrigt råb lige, da hun kom ud af lejligheden.

Han stod udenfor og fik fat i noget papir, der kunne holdes på hans blødende sår. Da der kom to ambulancer, spurgte han, om han kunne få sin skade tilset, men det havde de ikke tid til. Han fik at vide, at han skuldet tage på skadestuen, hvilket han gjorde. Han kan ikke sige, hvad hans indtryk af kvinden var, da det gik så hurtigt. Han så, da betjenten kom ned og gik ind i ambulancen. Han fik taget et billede af skaden, og såret blev rensset og syet.

..."

Af personundersøgelse af 17. juni 2025 fremgår, at Forurettede 1 den 28. maj 2026 blev indbragt på Odense Universitetshospital. Samme dag kl. 14.05 blev der foretaget undersøgelse af forurettede. Vedrørende det objektive fund fremgår:

"...

Objektiv undersøgelse:

Undersøgte blev undersøgt liggende bedøvet på operationslejet lige inden operation. Undersøgelsen blev derfor ikke foretaget optimalt, og

begrænsede sig til undersøgelse af de påviste stiklæsioner.

Hår og hårbund:

Håret var kort.

Ansigt og hals:

Ansigtet og halsen var normale uden sygdomsforandringer eller læsioner.

Krop og lemmer:

Kroppen, armene og benene var normale uden sygdomsforandringer.

Læsion 1: På venstre side af bugen, 5 cm over navleniveau, 9 cm fra midtlinjen, sås en tværstillet stiklæsion med en skarp sårrand mod midten og antydning af svalehaler i sårranden mod ydersiden målende 4x0,6 cm og med frisk blødning.

Læsion 2: På højre hånd ryg, mod tommelfingersiden, cirka 3 cm under håndledet, sås en overfladisk snitlæsion målende 0,7x0,2 cm med frisk blødning.

Læsion 3: På venstre overarms yderside, 12 cm over albuebøjningen, sås en dyb snitlæsion med frisk blødning målende 7x2 cm.

Læsion 4: På strækkesiden af venstre underarm, mod lillefingersiden, 4 cm under albuespidsen, sås en V-formet stiklæsion med frisk blødning, i alt målende 6x0,8 cm.

Læsion 5: På strækkesiden af venstre underarm, mod lillefingersiden, 3 cm under albuespidsen, sås en uregelmæssig stiklæsion med frisk blødning, svalehaler kan ikke med sikkerhed afgøres.

Konklusion:

Ved undersøgelsen af den 56-årige Forurettede 1, cpr.nr. (...), der angiveligt cirka 4 timer forud for undersøgelsen havde været udsat for vold i form af knivstik, fandtes af læsioner knivstik i venstre side af bugen (1), snitlæsion på højre hånd (2), snitlæsion på venstre overarm (3), og to stiklæsioner på venstre underarm (4, 5).

Læsionerne var friske, og kan være opstået på tidspunktet for det angiveligt passerede.

Læsion 1 kan meget vel være påført med en enægget kniv med æggen vendende mod kroppens midtlinje.

Læsionerne 4, 5 på venstre underarm havde karakter af gennemstikning, formentlig med forløb fra læsion 4 til læsion 5. Snitlæsionerne 2, 3 kan meget vel være påført med kniv.

Det blev ved undersøgelse med blandt andet kikkertoperation på Odense Universitetshospital fastslået, at stiklæsionen på bugen (1) ikke

gennembrød bughinden eller involverede indre organer. Det blev ligeledes ved operationen fastslået, at den dybe snitlæsion på venstre overarm (3) ikke gennemskar store kar eller nerver, og at de øvrige læsioner var overfladiske.

Del kan ikke med sikkerhed på nuværende tidspunkt vurderes, om undersøgte kan få varige fysiske men.

Undersøgte kan have været i livsfare, da snitlæsionen på venstre overarm var dyb, og det kan ikke udelukkes, at den ville have medført forblødning.

..."

Af epikrise af 28. maj 2025 fremgår, at Forurettede 2 henvendte sig på Vejle Skadestue den 28. maj 2025 kl. 14.14. Af epikrisen fremgår nærmere:

"...

Årsag til henvendelsen

Stiklæsion hø. hånd.

Aktuelt

41-årig mand kommer i skadestuen, da han i forbindelse med sit arbejde som låsesmed, har pådraget sig en stiklæsion. pt, har været på en opgave, hvor han skulle åbne en dør, indtil en beboer, der skulle fjernes fra ejendommen. Udlejer og politi er også tilstedet. Da pt. skal sætte en plade ind igennem brevsprækken, får han stukket 3. finger hø. hånd med ind igennem brevsprækken, hvorefter han mærker smerte i fingeren. Pt. trækker hånden til sig og trækker sig tilbage, der opdager han stiklæsionen. Politiet tager over, pt. åbner døren og angriber angiveligt betjent med kniv.

Pt. kommer nu i skadestuen med en stiklæsion dorsalt på 3. finger hø. hånd over PIP-led.

Objektiv undersøgelse standard

Hud: Højre hånd:

Åbent sår over 3. fingers PIP-led på ca 1 cm. Ca. 0,3 cm dyb, gaber ikke.

Ingen involvering af sene eller knogle. Normal sensibilitet omkring sårrande. Normale neurovaskulære forhold distalt for skaden.

Kan fuldt flekttere og ekstendere. Ingen sideinstabilitet. Ingen ossøsmhed.

Konklusion og plan

Således åbent sårlæsion på 3. finger hø. hånd.

Åbent sår på over PIP-led 3 finger hø. hånd.

Behandling: Der lokalbedøves med Lidokain 1% - ialt 8 ml, herefter sutureres sterilt med Dafilon 5-0. I alt 2 suturer

Patienten informeres om suturfjernelse om 10-12 dage hos egen læge.

Mundtlig infektionsvarsel. Ved infektionstegn henvises til egen læge eller vagtlæge.

Oplysninger mhp. evt. politiattest

- 1) Adresse: Adresse 7200
 - 2) Tidspunkt: 28/05/25 kl. 12.
 - 3) Hændelsesforløb: Pt. har været på en opgave, hvor han skulle åbne en dør, indtil en beboer, der skulle fjernes fra ejendommen. Udlejer og politi er også tilstedet. Da pt. skal sætte en plade ind igennem brevsprækken, får han stukket 3. finger hø. hånd med ind igennem brevsprækken, hvorefter han mærker smerte i fingeren . Pt. trækker hånden til sig og trækker sig tilbage, der opdager han stiklæsionen. Politiet tager over, pt. åbner døren og angriber angiveligt betjent med kniv.
 - 4) Forud eksisterende sygdom: Ingen tidligere
 - 5) Alkohol: Ingen indtag
 - 6) Rusmidler: Ingen indtag
 - 7) Objektiv undersøgelse:
Åbent sår over 3. fingers mellemlid på ca 1 cm. Ca. 0,3 cm dyb, gaber ikke.
Ingen involvering af sene eller knogle. Normal sensibilitet.
Kan fuldt ud strække og bøje fingerled. Ingen sideløshed af fingers mellemlid. Ingen mistanke om knogleskade.
 - 8) Kan ovenstående være sket i angivne tidsrum: Ja 9) Kan ovenstående være sket på angivne måde: Ja.
 - 10) Forbigående men: Rekogniscens periode på 14 dg.
 - 11) Langvarige men: Ingen forventede men.
- ..."

Der er bl.a.dokumenteret fra kriminalteknisk erklæring af 12. august 2025 om gerningsstedsundersøgelse med tilhørende fotomappe.

Af rapport af 12. august 2025 om retsgenetisk erklæring vedrørende den kniv med blodtilsmudsninger, der blev fundet i soveværelset fremgår:

"...

I forbindelse NKC's gerningsstedsundersøgelse sikrede de en kniv fra vindueskarmen i soveværelset.

Kniven blev undersøgt for fingeraftryk, blod og dna.

Retsgenetisk erklæring nr. C2025-08632-I og C2025-08632-22 viste, at der på kniven var fundet dna fra både Tiltalte og Forurettede 1.

Kriminalteknisk erklæring angående finger- og håndtryksundersøgelse viste, at der ikke var nogen brugbare aftryk på kniven.

..."

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Af udtalelse fra Udlændingestyrelsen dateret den 19. februar 2026 fremgår:

" ...

Tiltalte blev den 1. marts 1992 tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR).

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 1. marts 1992, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 33 år, 2 måneder og 28 dage.

...

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvises til, at der ikke er udarbejdet en § 26-afhøring, som følge af pågældendes tilstand.

Der fremgår bl.a. følgende oplysninger af retspsykiatrisk erklæring af 19. september 2025 om Tiltalte:

[Udeladt]

[Udeladt]

..."

[Udeladt]
Af mentalerklæring af 19. september 2025 fra Retspsykiatrien i Region
Syddanmark, fremgår:

"...

[Udeladt]

[Udeladt]

..."

Af udtalelse af 2. december 2025 fra Retslægerådet fremgår:

"...

[Udeladt]

[Udeladt]

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hun ikke har kontakt med sin mors familie i Sverige. Hendes mor er død. Hun har kontakt med sin far og sin lillesøster, men ikke så meget med sine brødre. De bor alle i Danmark. Hun har været på psykiatrisk afdeling i Middelfart i 10 måneder nu. Hun har fået medicinsk behandling og har det meget bedre. Hun har også fået medicin, som gør, at hun ikke har trang til at tage narkotika. Hun har ikke helt fundet sig selv endnu. Det er en proces. Hun håber, det vil gå op ad bakke fra nu. Hun rummer mange ting i hovedet, som hun tager notater om og får ud på den måde. Det er ikke onde tanker. Hun er ved at komme tilbage til sig selv igen. Hun har det som sagt meget bedre, men der er lang vej endnu. Der ligger altid noget i baghovedet, efter nogle traumatiske hændelser hun har haft i Aalborg. Hun vil gerne blive ved med at tage medicin. Hun tænker, hun skal være i behandling resten af livet. Hun vil følge den behandling, hun får ordineret. Det skal være behandling, man følger op på. Man må ikke give op på hende, hvis hun har en dårlig dag. Hun er indstillet på at være i det psykiatriske system et stykke tid.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet i surrogat på lukket retspsykiatrisk afdeling fra den 29. maj 2025.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyld

Efter vidnernes i det væsentligste samstemmende forklaringer, som delvist støttes af tiltaltes egen forklaring om, at hun, at hun havde en kniv i hver hånd, da hun åbnede døren til trappeopgangen, og at hun stak politibetjenten med den ene kniv, sammenholdt med fundet af et knækket knivsblad på reposen foran indgangsdøren til lejligheden og et tilhørende knivskæfte i entreen i lejligheden samt fundet af en kniv med blodtilsmudsninger hidrørende fra kriminalassistent Forurettede 1 i vindueskarmen i lejlighedens soveværelse, lægger retten til grund, at Tiltalte i forbindelse med en udsættelsesforretning på bopælen den 28. maj 2025 lige før kl. 12, hvor fogedrettens og udlejerens repræsentant var bistået af to uniformerede betjente, med en kniv stak låsesmeden Forurettede 2 i hånden, da han førte hånden gennem brevsprækken i den hensigt at låse indgangsdøren op. Straks herefter rev tiltalte døren op og for ud på reposen mod kriminalassistent Forurettede 1, som stod lige foran døren. Tiltalte havde en kniv i hver hånd, som hun holdt op med knivsbladet pegende mod Forurettede 1. Hun gik til angreb på betjenten, og der opstod tumult mellem dem, hvorunder tiltalte huggede den ene kniv i betjenten flere gange. Den anden af de tilstedeværende betjente affyrede varselsskud, hvilket fik tiltalte til at trække sig længere ind i lejligheden. Forurettede 1 fulgte efter, og mens han befandt sig i entreen ca. 1 meter fra indgangsdøren til soveværelset, hvor tiltalte befandt sig, gik tiltalte igen frem mod Forurettede 1 flere gange med en kniv i den ene hånd, hvilket foranledigede at Forurettede 1, som pegede med sin tjenestepistol mod tiltalte, måtte advare hende om, at han ville skyde hende, hvis hun kom tættere på. Tiltalte trak sig tilbage, men hun lagde ikke kniven fra sig. Først da der kom flere betjente, lykkedes det at afvæbne tiltalte, som blev anholdt.

Efter indholdet af og konklusionen i personundersøgelsen vedrørende Forurettede 1 lægger retten til grund, at tiltalte under de ovenfor nævnte omstændigheder udsatte Forurettede 1 for 5 knivstik, herunder et i venstre side af bugen, et på højre hånd, et på venstre overarm, og to stiklæsioner på venstre underarm.

Det blev ved undersøgelse med blandt andet kikkertoperation på Odense Universitetshospital fastslået, at stiklæsionen på bugen ikke gennembrød bughinden eller involverede indre organer. Det blev ligeledes ved operationen fastslået, at den dybe snitlæsion på venstre overarm ikke gennemskar store kar eller nerver, og at de øvrige læsioner var overfladiske.

Den lægelige konklusion var, at Forurettede 1 kan have været i livsfare, da snitlæsionen på venstre overarm var dyb, og det kan ikke udelukkes, at den ville have medført forblødning, hvis Forurettede 1 ikke var kommet under behandling.

Under de anførte omstændigheder findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte havde til hensigt at dræbe Forurettede 1, da hun stak ham gentagne gange med kniven, herunder at hun var klar over, at han var tjenestegørende betjent, idet han flere gange, inden tiltalte åbnede døren, havde råbt, at han var fra politiet, ligesom både han og hans kollega var uniformerede.

Tiltalte er derfor skyldig i forsøg på manddrab under de anførte omstændigheder.

Det kan efter epikrisen vedrørende låsesmeden Forurettede 2's skade lægges til grund, at han blev stukket på 3. finger på højre hånd, da han førte hånden ind gennem brevsprækken. Tiltalte har delvist erkendt, at hun stak låsesmeden i hånden med en kniv.

Tiltalte findes herefter tillige skyldig i overensstemmelse med anklageskriftets forhold 2.

Sanktion

Tiltalte har således overtrådt straffelovens § 237, jf. § 21, stk. 1, og § 119 b, stk. 1, samt straffelovens § 245, stk. 1.

Efter mentalerklæringen og Retslægerådets udtalelse finder retten, at tiltalte på gerningstidspunktet har været utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må ligestilles med sindssygdom.

Tiltalte straffes derfor ikke, jf. straffelovens § 16, stk. 1.

For at forebygge nye lovovertrædelser, og da mindre indgribende foranstaltninger, efter Retslægerådets vurdering, ikke findes tilstrækkelige, skal tiltalte anbringes på psykiatrisk afdeling som påstået, jf. straffelovens § 68, 2. pkt.

Under hensyn til arten af den pådømte kriminalitet fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Udvisning

Tiltalte er idømt anbringelse på psykiatrisk afdeling for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 237, jf. § 21 og § 245, stk. 1, og da hun har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 33 år, skal tiltalte udvises efter den dagældende udlændingelovs § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, med mindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Da tiltalte er omfattet af EU og EØS-reglerne som svensk statsborger, skal betingelserne i den nugældende udlændingelovs § 26 b, stk. 3, jf. stk. 1, tillige være opfyldt.

Tiltalte skal herefter udvises, hvis det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er nærmere, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Tiltalte, der er 41 år, er ugift og har ikke børn. Hun er indrejst til Danmark, da hun var 7 år. Udvisning vil indebære et indgreb i hendes privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning har hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Da Tiltalte er statsborger i en andet EU-land er det afgørende herefter, om udvisning må anses for bydende nødvendigt under hensyn til den offentlige sikkerhed. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

De kriterier, der skal indgå i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70. I tilfælde som det foreliggende, hvor der er tale om en udlænding, som ikke har etableret egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til værtslandet og modtagerlandet, jf. dommens præmis 71. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, jf. præmis 75.

Tiltalte er nu dømt for bl.a. forsøg på manddrab og grov vold. Hun er ikke tidligere straffet af betydning. Hun er opvokset i Danmark siden sit 7. år. Hun er som nævnt ugift og uden børn men har sin far og sine søskende i Danmark. Hun har gået i dansk skole og taler og skriver dansk. Hun har ikke afsluttet en uddannelse i Danmark, og hun er tilkendt førtidspension og har ingen reel tilknytning til arbejdsmarkedet.

Tiltalte har ingen tilknytning til Sverige og har angiveligt ingen kontakt til sin familie der.

Tiltalte er omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, hvilket retten tillægger betydning i formildende retning ved vægtning af den udøvede kriminalitet. Tiltalte er som anført ikke tidligere straffet af betydning. Herefter og da tiltalte har en meget stærkere tilknytning til Danmark end til Sverige, finder retten, at der ikke foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, som efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis kræves for at kunne udvise udlændinge, der er født eller opvokset i Danmark.

På denne baggrund og efter en samlet vurdering af ovennævnte forhold, finder retten, at udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte frifindes herefter for påstanden om udvisning.

Tiltalte tildeles i stedet en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b.

Erstatning

Den juridiske dommer bemærker:

Efter udfaldet af sagen ifalder tiltalte erstatningsansvar overfor Forurettede 1.

Tiltalte har ikke bestridt den beløbsmæssige opgørelse af den del af kravet, som vedrører svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste, hvorfor denne del af kravet tages til følge.

Retten finder, at betingelserne for at tilkende forurettede godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, er opfyldt. Retten tager herefter påstanden om tortgodtgørelse til følge med 30.000 kr. Ved udmåling af godtgørelsen er der lagt vægt på forholdets grovhed og potentielle farlighed, samt på at forurettede kunne have været i livsfare, hvis han ikke var kommet under behandling.

Forurettede 1's påstand tages herefter til følge som nedenfor anført.

Tiltalte har anerkendt erstatningsansvaret og opgørelsen af Forurettede 2's krav, og efter udfaldet af sagen tages påstanden til følge som nedenfor anført.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, skal anbringes på psykiatrisk afdeling.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Hos tiltalte konfiskeres et knivblad, et knivskæfte og en kniv.

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til Forurettede 1 c/o advokat Mads Kjær Jensen, Teglværksvej 16, 7100 Vejle, betale 44.786 kr. med tillæg af procesrente fra den 11. april 2026, samt til Forurettede 2 c/o samme, betale 9.120 kr. med tillæg af procesrente fra den 11. april 2026.

Dommer